

Belgia Kuningriigi 26. märtsi 2005. aasta hagi Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu

(Kohtuasi T-134/05)

(2005/C 132/59)

(Kohtumenetluse keel: prantsuse)

Belgia Kuningriik esitas 26. märtsil 2005 Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtule hagi Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu. Hageja esindajad on advokaadid Jean-Pierre Buyle ja Christophe Steyaert.

Hageja palub esimese astme kohtul:

- tühistada komisjoni 19. jaanuari 2005. aasta otsus osas, kus leitakse, et “vanad ESF võlanõuded” ei ole aegunud, ja vastavalt vajadusele osas, kus leitakse, et nendelt võlanõuetelt arvestatakse viiviseid, mis arvutatakse määruse nr 2342/2002/EÜ artikli 86 alusel;
- jätta kohtukulud komisjoni kanda.

Õiguslikud alused ja peamised argumendid

Alates 1987. aastast kuni 1992. aastani palus komisjon hagejal hüvitada Euroopa Sotsiaalfondist (ESF) pärinevad teatud summad, mille komisjon oli kandnud otse erinevatele Belgia organisatsioonidele, kes tegutsesid vahendajatena, kuid mida viimatimainitud ei olnud kasutanud kooskõlas ESF käsitlevate õigusnormidega.

Komisjon asus 2004. aastal hageja poolt vanade võlanõuete alusel võlgnetavaid summasid tasaarvestama hageja nõuete hagi komisjoni vastu. Pärast neid tasaarvestusi saatis hageja komisjonile mitmeid kirju, millele komisjon vastas vaidlustatud otsusega, tuues vastupidiselt hageja väitele välja, et vanad võlanõuded ei ole aegunud.

Hageja väidab oma hagi toetuseks, et kõnealused võlanõuded on aegunud tulenevalt määruse nr 2988/95/EÜ artikli 3 lõikest 1 või teise võimalusena vastavalt Belgia õigusele, mida kohaldatakse antud juhul vastavalt määruse nr 2988/95/EÜ artikli 2 lõikele 4.

Hageja vaidlustab samuti komisjonipoolse viiviste määramise. Hageja arvates kehtivad antud juhul erinormid, st määrused nr 1865/90/EMÜ ja nr 448/2001/EÜ, mis loovad erandi komisjoni poolt viiviste kohaldamise õigustamiseks välja toodud määruse nr 2342/2002/EÜ artikli 86 suhtes. Hageja väidab, et need erinormid ei näe ette viiviste kohaldamist osas, mis

puudutab enne 6. juulit 1990 kinnitatud ESF tegevust, ning järelikult ei saa komisjon antud nõuete puhul viiviseid nõuda.

Franco Campoli 29. märtsi 2005. aasta hagi Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu

(Kohtuasi T-135/05)

(2005/C 132/60)

(Kohtumenetluse keel: prantsuse)

Franco Campoli, elukoht London, esitas 29. märtsil 2005 Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtule hagi Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu. Hageja esindajad on advokaadid Stéphane Rodrigues ja Alice Jaume, kohtudokumentide kättetoimetamise aadress Luxembourgis.

Hageja palub esimese astme kohtul:

- tühistada ametisse nimetava asutuse 13. detsembri 2004. aasta otsus, millega jäeti rahuldamata hageja poolt personaalieskirjade artikli 90 lõike 2 alusel esitatud kaebus, ühes eelnimetatud kaebuses vaidlustatud ametisse nimetava asutuse otsusega, mis muutis 1. mail 2004. aastal hageja pensionile rakendatavat paranduskoefitsienti, majapidamistoetust ja õppetoetussummat, ning hageja palgalehtedega alates 2004. aasta maikuust, kuna nad kajastavad eelnimetatud otsuse rakendamist;
- jätta kõik kohtukulud kostja kanda.

Õiguslikud alused ja peamised argumendid

Käesolevas kohtuasjas palub hageja sisuliselt paranduskoefitsientide rakendamist, mis olid tema pensionile kohaldatavad enne 1. maid 2004 ja seda koos tagasiulatuva jõuga alates 1. maist 2004.

Selles osas tuletatakse meelde, et eesmärgiga katta paranduskoefitsiendi vanalt korralt uuele korrale ülemineku perioodi, näeb seoses euroopa avalikku teenistust reguleeriva personalieskirjade süsteemi muutmisega personalieskirjade lisa XIII artikli 20 lõige 2 ette 5-aastase üleminekuperioodi 1. maist 2004 kuni 1. maini 2009, mille jooksul paranduskoefitsienti vähendatakse järk-järgult.

Oma hagiavalduse toetuseks viitab hageja asutamislepingu artikli 241 alusel põhiliselt seaduslikkuse vaidlustamisele põhjusel, et personalieeskirjade lisa XIII artikli 20 kohaldamine oli antud juhul ebaseaduslik.

Seoses sellega toob ta välja:

- õiguspärase ootuse rikkumise, kuna administratsioon oli talle kinnitanud, et uued personalieeskirjad ei avalda tema olukorrale mingisugust kahjulikku mõju,
- võrdse kohtlemise ja mittediskrimineerimise põhimõtte rikkumise, kuna teenistuses olevaid ja pensionile jäänud ametnikke koheldi erinevalt vastavalt nende elukohale,
- tema pensionile lubamise kuupäevaks omandatud õiguste rikkumise, kuna tema põhilisi töötingimusi oli muudetud,
- heahalduseta rikkumise.

EARL Salvat Père et Fils ja teiste 30. märtsi 2005. aasta hagi Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu

(Kohtuasi T-136/05)

(2005/C 132/61)

(Kohtumenetluse keel: prantsuse)

EARL Salvat Père et Fils, asukoht Saint-Paul de Fenouillet (Prantsusmaa), Comité interprofessionnel des vins doux naturels et vins de liqueur à appellations contrôlées, asukoht Perpignan (Prantsusmaa) ja Comité national des interprofessionnels des vins à appellation d'origine, asukoht Pariis, esitasid 30. märtsil 2005 Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtule hagi Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu. Hagejate esindajad on advokaadid Hugues Calvet ja Olivier Billard.

Hageja palub esimese astme kohtul:

- tühistada komisjoni 19. jaanuari 2005. aasta otsuse "Plan Rivesaltes'i" ja Prantsusmaal kogutavate maksutaoliste CIVDN-lõivude kohta, artiklid 1.1 ja 1.3;
- jätta kohtukulud komisjoni kanda.

Õiguslikud alused ja peamised argumendid

Vaidlustatud otsuses tuvastas komisjon, et söötijätmise kompenseerimine tootmisharudevahelistest maksudest "Plan Rivesaltes" raames ning müügiarendus- ja turundustegevuse ning kontrollitud päritolunimetuste "Rivesaltes", "Grand Rousillon", "Muscat de Rivesaltes" ja "Banyuls" toimimise rahastamine tootmisharudevahelistest maksudest kujutab endast riigiabi vastavalt EÜ asutamislepingu artiklile 87.

Hagejad paluvad see otsus tühistada ja väidavad esiteks, et kõnealuse otsuse põhjendused olid ebapiisavad, millega rikuti EÜ artiklit 253 ja mille tõttu hagejad ei saanud aru põhjustest, mille alusel komisjon järeldas, et Euroopa Kohtu praktikast tulevad riigiabi esinemise tingimused olid käesoleval juhul täidetud. Lisaks väidavad hagejad, et vaidlustatud otsus rikub EÜ artiklit 87, kuna komisjon ei viita kõnealuste meetmete finantseerimisele siseriiklike ametivõimude käsutuses olevatest vahenditest ega ka sellele, et reklaami- ja turundustegevuse ning kontrollitud päritolunimetuste toimimise rahastamiseks ette nähtud tootmisharudevahelised maksud on makstud riigi poolt.

Gruppo LA PERLA S.p.A. 1. aprilli 2005. aasta hagi Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) vastu

(Kohtuasi T-137/05)

(2005/C 132/62)

(Hagiavaldus esitati itaalia keeles.)

Gruppo LA PERLA S.p.A. esitas 1. aprillil 2005 Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtule hagi Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) vastu. Hageja esindajad on advokaadid Renzo Maria Morresi ja Alberto Dal Ferro.

Apellatsioonikojas oli teine menetluspool äriühing Cielo Brands — Gestao e Investimentos Lda.

Hageja palub esimese astme kohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus täies ulatuses, jättes vastulausetes osakonna otsuse jõusse, ning tunnistada vaidlustatud kaubamärk kehtetuks;
- jätta kõik menetluskulud, sh ühtlustamisameti mõlema menetluseastme kulud, Cielo Brands — Gestao e Investimentos Lda kanda.